

РЕШЕНИЕ

№ 7654

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7966** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Ингилизов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.348 от НПК, вр. с чл.208- чл.228 от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. – Зам.кмет на Столична община, чрез ст.юрисконсулт К. С. срещу Решение № 3379/14.07.2023 г. по АНД 20231110203300/2023 г. по описа на Софийски Районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № [ЕГН]/02.02.2023г., издадено от зам.кмет на СО, е което на „Пинекъл“ ЕООД е наложено административно наказание глоба в размер 500 лева за нарушение на чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява в съдебно заседание. С касационната жалба се иска отмяна на решението на Софийски районен съд, потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна – „Пинекъл“ ЕООД редовно призована не се явява, не се представлява. По делото е постъпил отговор на касационната жалба, в който подробно се излагат аргументи за потвърждаване решението на СРС, с което е отменено процесното НП. В молба преди заседанието процесуалния представител адв.К. И. излага аргументи за потвърждаване решението на Софийски районен съд и се претендираат разноски за касационната инстанция.

Прокурорът сочи в становището си, че следва да се остави без уважение жалбата и да

се потвърди решението на СРС като законосъобразно и правилно.

Административен съд София град, като прецени събраните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, допустима е, разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е посочил в решението си следната фактическа обстановка :

На 24.10.2022г. в отдел „Общински приходи - С./Т.“ дружеството „Пинекъл” ЕООД подало декларация по чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ за придобиване на имот, придобит чрез преобразуване/вливане на търговско предприятие, отразено в ТР на 06.01.2021 г.

Св. М.-Г., след като съобрази разпоредбата на чл. 14, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗМДТ съставила АУАН на дружеството.

В мотивите си съдът е приел, че е изтекъл едногодишният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Нормата е категорична, че не се образува административнонаказателно производство ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Този срок е изтекъл на 09.03.2022г. и АНО не е следвало да образува административнонаказателно производство. Това е прието за съществено процесуално нарушение, поради което е отменил наказателното постановление без да разгледа останалите възражения в жалбата.

В касационната жалба се навеждат аргументи за липса на основание да се приемат аргументите на съда за изтекъл срок за съставяне на АУАН. Сочи се, че за данъчни нарушения същият е двугодишен и би следвало да изтече на 09.03.2023 г. Излагат се аргументи за прекомерност на адвокатския хонорар присъден от СРС.

Касационната инстанция приема, че Софийски районен съд (СРС) е постановил съдебното решение в нарушение на материалния закон. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 НПК.

На първо място следва да се подчертае, че настоящата съдебна инстанция не споделя изводът, че АУАН не е съставен в едногодишния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Прочитът на разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН води на извод, че в конкретния случай максималният срок за съставяне на АУАН е 2 години от извършване на нарушението, а не 1 година, както е приел СРС. Не може да има спор, че Законът за местните данъци и такси е такъв, който урежда обществени отношения от данъчен характер, поради което и за нарушения по същия закон се прилага срок от 2 години от извършване на нарушението, който изтича на 09.03.2023 г., а не на 09.03.2022 г., както е приел СРС. Изрично следва да се подчертае, че този срок е алтернативен на общия 3 месечен срок предвиден за съставяне на АУАН от откриване на нарушителя. СРС обаче не е изложил мотиви за неспазване на този 3 месечен срок, както и не е посочил от кога счита, че е открит нарушителя. Независимо от това се констатира, че съдът неправилно е тълкувал разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН относно сроковете за съставяне на АУАН.

При осъществения контрол, касационната инстанция намира, че СРС не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона в съответната разпоредба и хипотеза. Фактическите и правни съображения, изложени в обжалвания съдебен акт са насочени единствено по отношение на срока за съставяне на АУАН.

Член 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва

фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт (липсват мотиви за извършено от обективна и субективна страна на нарушението) се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване на повдигнатото административнонаказателно обвинение.

Освен посоченото дотук прави впечатление, че СРС е отменил Наказателно постановление № [ЕГН]/02.02.2023г., издадено от зам.кмет на СО, като е посочил че със същото на „Пинекъл” ЕООД е наложено административно наказание глоба в размер 500 лева за нарушение на чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ. При запознаване с доказателствата по делото се установява, че действително предмет на контрол от СРС е било соченото наказателно постановление, но с него е наложено наказание имуществена санкция, а не глоба. Този факт води на извод и за неяснота при формирането волята на съда по отношение на това какво наказание приема, че следва да бъде отменено и защо.

Съдът намира, че съгласно чл. 226, ал. 3 АПК по исканията на страните за разноси за настоящото съдебно производство следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото съгласно изхода на спора.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, Административен съд София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3379/14.07.2023 г. по АНД № 20231110203300/2023 г. по описа на Софийски Районен съд.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :.....

ЧЛЕНОВЕ : 1.....

2.....